

[Stillinger]

hvervsmæssigt arbejde – og så bliver der nævnt en 8–9 punkter inden for landbruget. Det kan godt være, vi skal ned på 5 år for at køre traktor, det er da muligt.

Men jeg kan altså ikke rigtig se, hvad dette beslutningsforslag drejer sig om. Det ville være rart, hvis vi fik det opklaret, inden vi går videre.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Til fru Lone Møller: Jeg har mine oplysninger fra landboforeningsstatistikker, og jeg sammenlignede ikke traktorkørsel med børnepasning. Jeg sammenlignede med, at der hele tiden bliver råbt op om, at børnene har for lidt tid sammen med deres forældre. På den måde her kan de få tid, og man kan få tid til at oplære dem.

Til hr. Stillinger vil jeg bare sige, at det er hele landbruget, der ønsker 12-årige bag traktorrattet. Jeg vil gerne citere fra Morsø Folkeblad den 26. februar 1990:

»H. O. A. Kjeldsen, De Danske Landboforeninger, og Chr. Sørensen, De Danske Husmandsforeninger, fik i sidste uge svar på den ansøgning om dispensation, som de har sendt til Arbejdstilsynet.

– Men det er ikke vores bord. Der skal en lovændring til, siger sagsbehandler i Arbejdstilsynet Erik Kjærsgaard.

– Vi kan give en dispensation fra bekendtgørelsen, men det er ikke nok i dette tilfælde, som kræver en dispensation fra selve loven eller en lovændring.

– Det er alene arbejdsministeren, der nu bestemmer, hvad der skal ske, siger Erik Kjærsgaard.«

Jørgen Estrup (RV):

Som andre ordførere er jeg også noget overrasket over dette beslutningsforslag, ikke kun fordi det i formel henseende er utilfredsstillende og bl.a. ikke tager hensyn til, at det er en bekendtgørelse, vi har på området, heller ikke fordi det ikke beskriver det forløb, som arbejdsministeren så klart gjorde rede for, hvor man igennem lang, lang tid med deltagelse af landbrugets forhandlingsberettigede organisationer og med orientering til landbrugsorganisationerne i øvrigt har behandlet dette indgående, men måske først og fremmest fordi det er så aldeles uklart, hvilke interesser man ønsker at tilgodese med beslutningsforslaget.

Vi ved jo – ikke mindst efter det, arbejdsministeren har sagt – at der i høj grad er taget specialhensyn til landbruget i de bestemmelser, der er nu. Den ændring, der skete for et år siden, skete på grundlag af en nøje overvejelse af ulykkesstatistikken. Man har i høj grad ønsket også at tilgodese det forhold, at der er specielle arbejdsforhold i landbruget, og derfor har man ikke fastsat de samme stramme regler som andre steder. Det kan dog vel ikke være sådan, at man i landbruget ikke lægger vægt på børnenes sikkerhed. Det nægter jeg at tro på.

Derfor er det mig aldeles uforståeligt, når fru Tove Niemann som argument bruger familiens trivsel. Er børnenes sikkerhed ikke et led i familiens trivsel? Det kan da ikke være sådan, at fordi man kan være sammen med børnene på en farlig arbejdsplads, så har man fremmet familiens trivsel.

Jeg synes, vi i denne sag må fastholde, at vel skal vi tilgodese landbrugets forhold i rimelig grad, men vi skal altså først og fremmest se på børnenes sikkerhed og på, at de ikke udsættes for unødig fare.

Jeg vil gerne sige, at det er paradoksalt, at Fremskridtspartiet, som ellers er de første til at sige, at nu skal vi ikke lovgive for meget, her vil lovgive på et område for at sikre, at man ikke har de regler, man har i øjeblikket. Det er lidt specielt. Og jeg synes, man først og fremmest skulle sige til landbrugets organisationer, at de har haft den indflydelse, som de skulle have, hvilket SALA også meget klart har udtrykt. Jeg synes derfor, at man burde varetage disse opgaver gennem de normale kanaler og ikke gennem et tilfældigt beslutningsforslag, som ikke engang opfylder de formelle krav.

Derfor må vi naturligvis afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Hr. Jørgen Estrup forstod ikke, hvad jeg sagde i min ordførertale. Jeg sagde nemlig, at børnene gradvis blev vænnet til at køre traktor, og at det var meget farligere, når de som 16-årige pludselig bare kunne få lov til at køre traktor.

Jeg ved ikke, hvor meget forstand hr. Jørgen Estrup har på landbrug, men der er f.eks. sådan en ting som at samle sten. Man kan sætte et barn på en traktor, traktoren kører så langsomt, som den overhovedet kan, og så smider de, der hjælper til, stenene op på vognen. Det sker un-